

Auschwitz

In Auschwitz werd de eindoplossing werkelijkheid.

‘Die endlösung’ heet dat in beulentaal.

Het treinspoor liep er eindeloos dood.

Een spoor van bloed en smart en staal,

tot ver voorbij de ergste vormen

van de onmenselijkheid.

“Maar arbeid, hij maakt vrij”,

Stond er cynisch op de poort

Want arbeid, hij maakt blij

en wie niet glimlacht, wacht de dood

.

Het spoor te Auschwitz liep wanhopig vast,

waar mensen werden uitgeloot

en dan versneld vergast.

Vandaag toont het spoor reeds roest;

van een beginnende vergetelheid

ofschoon het verleden onomkeerbaar is

en onuitwisbaar de misdadigheid

waar ooit de schouwen rookten

en mensenlijken brandstof werden

en mensen mensen stookten;

Gevangenen zongen ingehouden in het duister

het Kol Nidrei met joodse luister.

Waar bleef de redding, de verlossing?

Van hen die smeekten, baden, ongehoord

en nimmer nooit werden verhoord.

O! land van Goethe, Rilke en van Bach.

Geen traan, zelfs eeuwig, die vermag

de schuld en schande uit te wissen

van wat in Nacht und Nebel daar werd aangericht.

Mark Eyskens